

# SLOVENE.

## Političen list za slovenski narod.

Po pošti prejeman velja: Za celo leto predplačan 15 glđ., za pol leta 8 glđ., za četrt leta 4 glđ., za en mesec 1 glđ. 40 kr.

V administraciji prejeman, velja: Za celo leto 12 glđ., za pol leta 6 glđ., za četrt leta 3 glđ., za en mesec 1 glđ. V Ljubljani na dom pošiljan velja 1 glđ. 20 kr. več na leto. Posamezne številke veljajo 7 kr.

Naročnino in oznanila (insetate) prejema upravništvo in ekspedicija v „Katol. Tiskarni“ Vodnikove ulice št. 2.

Rokopisi se ne vračajo, nefrankovana pisma se ne sprejemajo.

Vredništvo je v Semeniških alicah h. št. 2, L. 17.

Izhaja vsak dan, izvemši nedelje in praznike, ob 1/6. uri popoldne.

Štev. 192.

V Ljubljani, v sredo 23. avgusta 1893.

Letnik XXI.

### Poboj mej francoskimi in italijanskimi delavci v Aigues-Mortesu.

V Italiji vlada veliko pomanjkanje vsled nezdravih gospodarskih razmer. Tega pomanjkanja pa ni kriv prosti narod italijanski sam, ker je marljiv in varčen ter z malim zadovoljen, o čemer se lahko prepričamo pri italijanskih delavcih, ki delujejo pri nas. Vsled neugodnih razmer v domovini hodijo italijanski delavci na tuje s trebihom za kruhom. Najdemo jih skoro po vsej Evropi, da, celo v severni in južni Ameriki. Domači delavci niso nikjer prav zadovoljni s prihodom italijanskih delavcev, ker močno pritiskajo na plačo. Da so naši domači delavci nevoljni na Italijane, o tem se je vsakdo že lahko prepričal.

Se večja nevolja je drugod. Na Francoskem so že bili prejšnja leta poboji mej domačimi delavci in Italijani. Da, celo iz severne in južne Amerike smo že slišali, da so bili poboji mej domačimi in italijanskimi delavci, katere bi lahko v nekem oziru primerjali s kitajskimi kulji, kateri se tudi rinejo v daljne dežele. Če tudi se jih marsikje domačini na vso moč branijo.

Velik poboj je bil mej domačimi in italijanskimi delavci v Aigues-Mortesu na Francoskem. Povod temu poboj je v prvi vrsti le boj za zaslužek, nikakor ne morda kako nasprotje mej Francozi in Italijani kot narodoma. Šeststo Italijanov in osemsto Francozov se je ponudilo v delo. Podjetje solin je bilo vsprejelo 450 Italijanov in 150 Francozov. Prvih zaradi tega več, ker so bili mnogo cenejši. Da ni vzelo podjetje samo Italijanov, temu je povod najbrž to, ker ostalih 150 je bilo premladih in šibkih. S tem pa niso bili zadovoljni niti italijanski, niti francoski delavci.

Italijanski delavci so napali tistih 150 vsprejetih Francozov, da jih odpodé iz dela. To je pa razdražilo Francoze. Vsi francoski delavci, tisti, ki so dobili delo, in tisti, ki ga niso dobili, napadli

so drugi dan italijanske in jih več pobili ali pa ranili. Policija je pa malo pozno posegla vmes, ker je menda bolj držala z domačini, nego s tujci.

Ta dogodek je pa vzbudil silno nevoljo proti Francozom v Italiji. Po vseh italijanskih mestih so demonstracije proti Francozom. V Rimu je politična druhal napala francosko veleposlaništvo. Kakor na Francoskem v Aigues-Mortesu, je tudi tukaj bila policija malo prepozna. Vsi italijanski listi, tudi tisti, ki so dosedaj bili prijazni Franciji, pišejo zoper Francoze. Razburjenost je tako velika, da bi kdo sodil, da pride do vojske. Demonstracije v Italiji pa imajo precéj nevaren značaj. Pridružili so se jim razni anarhistični življi. Vlada je kmalu spoznala, da bi njej utegnile biti nevarne, in jih zatorej skuša s silo prepričati.

Mi ne dvomimo, da se ta stvar v kratkem poravná, ali vendar bode ta dogodek nekoliko pripomogel, da se mej oba naroda zaseje neko sovraštvo. Nekoliko je pa kriva vse te stvari italijanska vlada. Vladni listi so leto za letom zabavljali proti Franciji, in je naravno, da je to vzbujalo neko nasprotje. Da ni tega, bi poboji mej francoskimi in italijanskimi delavci sicer ne bili izostali, ali demonstracije v Italiji bi se ne bile tako razširile in bi ne bile dobile tako nevarnega značaja. Italijanska vlada le žanje, kar je sejala.

### Politični pregled.

V Ljubljani, 23. avgusta.

*Dvojezični napisi v Brnu.* Povedali smo že, na kako čudno stališče se je postavil Mladočeh dr. Stransky zastran uličnih napisov v Brnu. Njegovo stališče je tudi popolnoma v nasprotju s tem, kar so poprej pisali mladočeški listi. Vsi so bili za to, da se naj pri namestništvu storé potrebni koraki, da ukaže mestni občini napraviti dvojezične napise. Da so Mladočehi nakrat premenili svoje stališče, temu je povod jedino to, da so Staročehi zastran

napisov storili korake pri namestništvu in je upati, da ne brez uspeha. Mladočehi bi pa radi prepričali vspeh staročeske stranke v tej stvari s tem, da se potegujejo za občinsko avtonomijo. Bojé se namreč, da bi ljudstvo se bolj ne oklenilo Staročehov, ko bi kaj dosegli. Mladočehom ni nič na dvojezičnih napisih, pa tudi na občinski avtonomiji ne, temveč pri vsem jih vodi le sovraštvo do Staročehov. Jezi jih, da so jih v tej važni stvari prehiteli. Želeti je, da bi prebivalci dobro spoznali Mladočeha in se bolj oklenili staročeskimi voditelji, katerim je res kaj za stvar.

*Razdelitev okrajev.* Govoreč o Plenerjevem govoru v Hebu, naglašá neki vladni list, da se popolnoma strinja z mnenjem Plenerjevim, da tudi že sedaj ima vlada pravico osnovati okrožno sodišče v Trutnovu. Vlada pa le zaradi tega zahteva, da državni zbor zakon premeni, ker vendar kdo zakon tudi drugače razklada. Vladni list je prepričan, da državni zbor premeni zakon po vladni želji, ker vendar ne bode pustil, da bi deželni zbor češki zlorabil pravico, ki se mu je dala le za to, da more izraziti krajevne želje, v to, da bi izpodkopaval državno organizacijo in administracijo. Če bi se deželnemu zboru priznala pravica, da s tem, da ne odda mnenja v tej stvari, more ovirati osnovo okrožnega sodišča v Trutnovu, tedaj bi priznala deželnemu zboru pravico v čisto administrativni stvari, kjer še državni zbor nema nobenega vpliva. — Če je vlada tega mnenja, kakor je ta vladni list, potem stoji že čisto na levičarskem stališču in je le čudno, da se stvar še vleče pred državni zbor. Najbrž ministri nêso popolnoma jedini v tej stvari in oficijozni list izraža mnenje le jednega dela ministrov.

*Nemške šole v Pragi.* Povedali smo že, da imajo Nemci več šol v Pragi, nego jih jim gre po številu otrok. Čehi zahtevajo, da se te šole odpravijo. Vlada se temu še ustavlja, ali Nemci sami se že bojé, da se te šole odpravijo, ker je češko zahtevanje zakonito. Zaradi tega pa glavno glasilo

### LISTEK.

#### Pisma iz Rima.

(Piše Tihomil.)

VII.

(Dalje.)

Ko se v daljavi pred nami iz-za drevja pokaže nerazločno zidovje ter raste in širi in bliža, pospešimo korake, kajti Norba, Norma in Nimfa, stara zgodovinska imena, budé domišljijo, množé radovednost ter lajšajo trudne korake po divji pokrajini, ki se vleče ob kamenitem pogorju. Senčnati gozdi so nekđaj pokrivali rimski Kras, roparske čete so se skrivale po teh volških samotah, dokler ni papež Sikst V. dal obriti teh goličav. Nikjer življenja, nobenega človeškega bivališča, le samotna napajališča za pečinami, kamor zagoreli pastirji v kozjih kožah in visocih dulihih priganjajo napajat svojo kocasto drobnico in zvitorepate ščetince, ki pulijo in smukajo med razbeljenim kamenjem redke korenine resnatih trav in zelišč.

Tu smo na Akropoli, starih Volskov mogočni trdnjavi! V zračni višini, na razvalinah skalnate Norbe, katero je zgradil orjaški Hercul ter utrdil z dvojno obrambo kiklopskih skal, ki se še danes upirajo zobu časa ter v dolgem krogu do 40 črev-

ljev visoko venčajo plešasto glavo vojaške Straže. Stari usahneli vodnjaki in podzemeljske jame pričajo, da je tu bival mogočen rod, ki je zginil s površja v teku vekov.

Tudi Norba je bila zapletena v državljanske boje, ki sta jih zanetila dva slavohlepna moža. Lisičji Marij je imel v Norbi svoje pristaše, poniglavi Sulla je poslal svojega generala Emilija Lepida, da maščuje upornost. S pomočjo izdajalcev so sovražne čete udrele v mesto, toda meščani so v obupu zapalili svoje strehe ter se žive pokopali pod pepelom. Od tedaj je Norba razvalina, le kiklopsko obzidje spominja na rimsko Numancijo, katero sedanji ljud nazivlja „civita la penna“.

Nepopisno diven je razgled s te višave po pontinskem barju, ki se doli ob šumečem morju razgrinja v bujnih barvah. Razločneje kakor z Monte Cavo obrobajo nemirni morski valovi panoramo rimskega pomorja od Ancija do Terracine. Kakor beli labodi plavajo ribiški čolni po morskí gladini, ob bregovih krševite Sardinije orje morsko ravan ponosni parnik. Kakor čuvaji v pustinji stojé na obrežju stolpi: torre d'Astura, di Forre Verde, di Fogliana, torre Pavla, Moresca, di Cervia, del Fico, Olevola in Badino, pred stoletji stražnice proti Saracenom, ki so plenili po spodnji Italiji. V vsakem stolpu je bila mala vojaška posadka, ki je s topovi

odbijala roparske napade. Tu so nekđaj cvetela bogata mesta, rimski cesarji so gradili ob morskíh obalih krasne palače, katerih ostanki jasno in glasno govoré o minljivosti sveta in njegove sreče. Toda pustimo danes razmišljanja za drugo priliko in pojdemo v sosedno Normo, ki čepi nekaj streljavev v stran na strmém skalovju.

To mestece, ki broji nekaj nad 2000 stanovalcev, je nastalo pričetkom srednjega veka. Kakor povsod po mestih starega Lacija, so tudi tukaj ozke, kljukaste, potlakane ulice med dvo- in trinadstropnimi sivimi hišami z ozkimi linami in raznimi okraski. Utrujeni vsled večerne utrudljive hoje poiščemo najboljšo lokando, v katero s ceste vodijo strme kamenite stopnjice. Bradat krčmar, ki spominja po vsej svoji vnanjosti na zloglasnega korzarja Barbarosso iz 16. stoletja, nas uljudno pelje v drugo, takozvano gospodsko sobo, v kateri je stala in menda še danes stoji črna miza, povoščena s polento in pobarvana s črnim vinom, ki raste po bližnjih brdih. V kotu stoji črviva omara, kamor hišna mati postavlja svoje kuhinjske dišave in zabele, na zidu po klinih in čavljih visé razni čebuljki kot venec okolu neizogibnega Garibaldija, ki srpo gleda izpod gostih obrvij po tujih gostih. Vsa hišna oprava je kazala, da v Normi navadno ne vidijo mnogo tujcev in da nič gospóde ne ostane doma,

nemških liberalcev na Češkem „Bohemia“ pozivlja nemške stariše, da naj ne pošiljajo otrok v zasebne šole ter s tem javnih šol ne spravljajo v nevarnost. Temu nemškemu listu se tako ravnanje nemških starišev zdi nepatrijotično in nepedagoško, poleg tega pa škodljivo v gospodarskem oziru. Seveda nemški stariši najbrž ne bodo poslušali nasvetov liberalnega lista in bodo dajali svoje otroke v tiste šole, kakor so jih dosedaj. Zato pa tudi vse javkanje „Bohemia“ ne bo rešilo nepotrebnih nemških razredov.

**Grb čeških dežel.** Ko je bil cesar prišel v Brno, so Čehi bili dali na češko „Besedo“ napraviti grb sestavljen iz grbov Češke, Moravske in Šlezije. Policija je pa ukazala ta grb odstraniti. Čehi so se pritožili na namestništvo, ki je odločilo, da se pač lahko za okrašenje rabijo grbi posamičnih kronovin, ali združevati se pa ti grbi v jednega samega ne smejo. Ministerstvo je tudi pritrdilo mnenju namestništva. Čehi so zaradi tega sklenili pritožiti se na državno sodišče, da se stvar konečno odloči, se li tak skupen grb rabiti sme ali ne. Nad takim grbom se seveda najhujše izpodtikajo nemški liberalci, ki nočejo slišati o kakem zblizanju Češke, Moravske ali Šlezije bodisi tudi v grbu. Strah pred jedinstvom češkega naroda treh imenovanih kronovin jim pretresa kosti. Zato je pa tudi veliko veselje v nemškem taboru, da se omenjeni grb uporabljati ne pusti.

**Aleksander baron Vasilko-Ferecki.** Umrli je tajni svetnik Vasilko za mrtvoudom. Od 1867. leta je bil član gospodske zbornice. V bukoviškem deželnem zboru je zastopal dolgo let kmetijske občine. Nekaj časa je bil celo deželni glavar. Lani se je njegovo ime pogosto imenovalo v prepiru mej deželnim predsednikom grofom Pace in baronom Mustaco. Deželni glavar Vasilko je tedaj potegnil s poslednjim. Zaradi tega dogodka je bil deželni zbor razpuščen in deželni predsednik predstavljen na Dunaj. Po novih volitvah pa Vasilko ni bil več imenovan za deželnega glavarja, če tudi je bil še voljen v deželni zbor. S tega časa se o njem ni več slišalo. Političnega življenja se ni več dosti udeleževal. Ministerski predsednik Taaffe je izrekel svoje sožalje povodom njegove smrti njegovim svojcem. V Berikonethu ga položé v rodbinsko rakvo. Rumuni zgubili so ž njim odličnega zastopnika v gospodski zbornici in deželnem zboru.

**Francoske volitve.** Za katoličane izid francoskih volitev nikakor ni ugoden. Posebno katoliški republikanci so hudo poraženi. Ne le, da jih je malo izvoljenih, temveč so pali njih najboljši vodje, kakor Piu, grof Mun. Celó francoski liberalni listi so pričakovali, da bodo voljenih kakih 60 katoliških republikancev, ali jih še dvajset ni. Malo manj je nepovoljen izid volitev za monarhiste, kateri so zgubili več mandatov. Znani Cassagnac pride v ožjo volitev in bajé nima dosti upanja, da bi bil voljen. Protisemitje in socialisti so tudi jako nezadovoljni z volilnim izidom. Poslednji so se nadejali, da spravijo najmanj sto svojcev v zbornico, ali so jih samo 30. Več mož, ki so posebno goreče

razkrivali panamske sleparije, ni več voljenih. Pal je mej drugim tudi Andrieux. Jasno se je pokazalo, da panamski škandal ni vzel zaupanja republikancem, le Floquet in Clemenceau sta v toliko ob zaupanje, da nista izvoljena pri prvi volitvi in najbrž tudi pri ožji propadeta. Kaka bode prav za prav nova večina, zmerna ali radikalna, o tem odločijo še-le ožje volitve.

## Cerkveni letopis.

### Dijamantna sv. maša.

V Kanalu vršila se je 20. t. m. redka slavnost dijamantne sv. maše. Daroval jo je Vsegamogočnemu prečast. g. Ant. Ukmar, vpokojeni vikar marija-celjski, sedaj bivajoč v Kanalu. Posvečen bil je 20. avgusta 1833; zlato mašo je praznoval 9. septembra 1883; odlikovan bil je z zlatim križcem 11. septembra 1884.

Slovesno pritrkavanje zvonov v soboto napovedovalo je slovesen dan. Godba, razsvitljava po Kanalu, streljanje, rakete švigajoče v zrak, pričale so v soboto večer, da drugi dan pristopi k oltarju pred 60 leti posvečen mašnik. Ljudstva zbralo se je mnogobrojno ter dokazalo, da ume spoštovati in čislati svoje duhovne pastirje. Vstrajalo je v gosto natlačeni cerkvi od 10. ure do poldne.

Dijamantni mašnik pél je slovesno sv. mašo z obilo asistenco, še vedno čvrst in krepak, dasi že 86letni častitljivi starček. Propovedoval mu je prečast. g. dekan Franc Vidic.

Po cerkveni slovesnosti priredila je č. duhovščina kanalskega dekanata slavljencu, starosti dekanjske duhovščine, slavnosten obed.

Brzojavnih čestitek (med temi prevzvišenega knezo-nadžkopa gorliškega) dobil je kakih 20, pismenih vse polno. Večkrat zaigrala je častitljivemu jubilanu solza veselja, iznenadenja, hvaležnosti v očéh. Po pravici!

Da se je pri mizi napivalo, da so mu duhovni sobratje čestitali, mu prosili od Boga še mnogo veselih let na svetu, je omenjati že odveč.

Čast častiti duhovščini, ki časti zaslužene in odslužene starejše gg. sobrate! . . . Tedaj čast kanalski duhovščini! Slava Kanalcem, ki so tekmovali, da bi dostojno počastili preljubljenega čast. g. Preantonija! Čast. g. jubilanu: Še mnogo let!

A. V. K.

### Zlata maša.

Lepa slavnost se je vršila dne 21. t. m. v Lescah na Gorenjskem. Preč. gosp. župnik Friderik Hudovernig je slovesno obhajal svojo zlato mašo. Edenintrideset gg. duhovnikov-sobratov ga je spremito k temu sv. opravilu, pri katerem mu je govoril njegov součerec, tudi zlatomašnik, premil. g. stolni prošt ljubljanski dr. L. Klofutar. V lepih izbranih besedah je razložil slavnostni govornik, zakaj se veseli zlate maše zlatomašnik in njegovi župljani. Ginjenim srcem je poslušalo v obilnem številu zbrano ljudstvo besede govornikove. In kaj bi jih tudi ne, saj deluje preč. gosp. zlatomašnik že nad 27 let v tej župniji. Kako da so mu hvaležni Le-

falanga so se razvrstili v polukrogu na cesti pod vratmi: v prvi vrsti so stali bosopetci, kazalce držéč med zobmi, na glavah črnosvetlih lās poveznjene slamnike in štulaste „kastrolce“, skozi katera so na vrheh štrlela vrabja gnezda pisanega kurjega in gosjega perja; za njimi v tesnih vrstah zagoreli mladeniči, iz malih pip valéč goste oblake smrdljivega knastra, v zadnji vrsti radovedno ženstvo z dolgimi uhanj in lično ubranimi roboi po kostanjevih kitah.

Kakor v slavnostnem sprevodu rimski vojskovodje smo ponosno korakali skozi mesto do zadnje hiše, kjer smo se razstali, želéč si: srečno pot in na svidenje o sv. Nikoli, kakor bi rekel priprost Slovenec brez hudomušnih opazk. Doli v podnožju do 1000 črevljev navpičnega skalovja leži v močvirju v štirikotu obzidano zapuščeno mesto Nimfa, Pompeji srednjega veka. Trava raste po ulicah, zimzelen in druga ujedna zelišča ovijajo se po zidovju osamelih hiš, visoko gori v linah vitkega stolpa nekdanje stolne cerkve so se vkoreninili razni mahovi. Kakor bi gorelo za petami, drseli smo po drčah med starikavimi oljkami navzdoli.

Tu stojé bajeslovne razvaline starodavne Nimfe; stolpi, zvoniki, cerkve in hiše brez vrat, oken in streh se tajnostno in otožno vrsté ob potoku Nimfeju, ki veselo priskače iz bližnjega ribnika ter skozi

ščani za njegov obilni trud, so lepo pokazali ta slavnostni dan, ko se je cela župnija oblekla v lepo svatovsko oblačilo. V predvečer je bila razsvitljava po celi župniji in v znamenje hvaležnosti so podarili župljani zlatomašniku dragocen mašni plašč ter mu izročili krasno diplomo častnega občanstva, katero je zelo okusno izdelal domači učitelj gospodi Simon. Bog živi in ohrani gospoda zlatomašnika še mnogo let!

### Cerkveni shod pri Novi Štifti na Dolenjskem.

Veselo smo praznovali praznik Vel. Šmarna. Vreme je bilo ugodno in ljudstva se je zbralo od vseh stranij v obilnem številu. Zelo prostrana romarska cerkev ni mogla v svoje osrčje sprejeti vseh romarjev, ki so prišli častit našo preljubo Gospo. Sv. maši sta se vršili prva ob 6. uri, druga pa, slovesna, ob 10. uri, pri kateri je sodeloval pevski zbor župnije sodraške pod vodstvom organista g. J. Cimernana. Izmed drugih pesnij naj omenimo le latinske maše, katera je res lepo vspevala. Vrh tega so nam peveci zapeli lepo število slovenskih svetih pesmij, ki so med darovanjem blagodlasno donele po velikanskej cerkvi. Smemo jih po pravici staviti sosednim faram v vzgled. Lepa hvala za Vaš trud, častiti peveci, in Bog Vam daj še tacega vspeha.

## Dnevne novice.

V Ljubljani, 23. avgusta.

**(Beneški gostje.)** Včeraj so prišli „ogledat si prvostolnico slovensko belo Ljubljano“ trije gospodje duhovniki, Slovenci benečanski, č. gospod Evgen Blanchini, vodja v sirotišnici v Vidmu, č. gospod Franc Skaunik, župnik pri Sv. Lenartu pri Čedadu in č. g. Ivan Zdravlič, kapelan v Oblici (fare Sv. Lenarta). Občujoč ž njimi smo se prepričali, da občudovanja vredna požrtvovalnost duhovščine slovenske na Beneškem brez dvojbe ohrani Slovence v kljub vsemu rovanju laške vlade in njenih pomočnikov: advokatov, profesorjev in učiteljev. Laški frامason je tudi tam najhujši nasprotnik Slovencev. Duhovščino slovensko tudi tam kar brez razločka imenujejo „nemici della patria“, ali recimo po naši: „brezdomovinci“; tudi tam je ljubezen in spoštovanje, ki veže ljudstvo z duhovnikom, narodnosti največja opora, in tudi tam skušajo liberalni Lahi raztrgati to vez. — Naukov je iz tega dovolj za nas, da se z vsemi silami bojujemo proti najgorjemu sovražniku Slovenstva — proti liberalizmu.

**(Domači pešpolk)** se odpelje jutri dne 24. t. m. ob 1/4 3. uri po noči s posebnim vlakom iz Ljubljane k velikim vojaškim vajam na Ogersko. Po končanih vajah pojde na novo mu odločeno mesto v Celovec, kjer bodo zlasti koroški Slovenci naše rojake gotovo z veseljem sprejeli. Naj blagoslov božji povsod spremlja naše hrabre junake!

**(„Rodoljub“ o katoliškem shodu v Novem Mestu)** piše tako-le: „Novomeški shod katoliško-političnega društva.“ Dne 6. avgusta vršil se je v Novem Mestu neke vrste kato-

ako gredó kmetje na polje. Popolnem pa nas iznenadi krčmar z neveselo vestjo, da nima pri hiši „ne moke, ne kruha, ne zrna soli“, a vsem se je delala vsled posta že tema pred očmi. Po dolgih obravnavah dobimo pri sosedu nasád jajec in bleb neslanega kruha, kar nam je ta dan zaleglo za zajutrek, kosilo in večerjo. V prvi sobi, ki ni bila pobeljena, odkar so zidarji naredili prostor za vrata, je sedelo okrog vegaste mize čvetero zarujavelih dedcev, ki so pridno namakali v kozarec goste brke ter z glasnim krikom metali ob ploč oguljene karte, na katerih so že davno obledele vse čirečare. A ljudje niso tako divji, kakor so strašni na videz. Kakor bi bil že hodil po gledališkem odru, približa se naši mizi s klobukom pod pazduho in polnim kozarcem na dlani možak, kakeršnega bi bil vesel vsak slikar, ki išče vzora za pristnega Tiburzija. „Prosim, gospóda, operite jezike prahú z rujno kapljo, katero rodi naše trsje, prosim!“ Tako in jednako je čvrsti sin volških planin ponujal kozarec v krogu ter vedno dotakal do vrha. Dasi smo morali stiskati oči, ustregel je vendar vsakdo njegovi želji. Po stari slovenski navadi prinesem i jaz na krožniku svoje levice vinskim bratom kozarec z vrhom, da jim vrnemo gostoljubno prijaznost.

Mej tem pa se je zbralo pred lokando na stotine glav radovednih meščanov. Kakor Aleksandrova

mestno obzidje skrivnostno mrmrá v senci neprodirnega zelenja med vrtovi divjih cvetic pozabljene pravljice o Saraceni, o četah mogočnega Barbarosse, vojvode Albe in ponosnega Kolone. Nepopisen je vtis v tej samoti, kjer se lahna sapa od morske strani poigrava z vršiči zlatc, kamelic, narcis in divjih trt, kjer zvedavi martinček šviga med gostim bršljanom, ki se ovija po razpukanem zidovju ter gori v stolpih vihra v zraku kakor zelenorudeče zastave, katere je razvila zgodnja pomlad pod južnim obnebjem. Domišljija si slika duhove, povodne može in zlatolase vile, ki vstajajo iz gostih grmov med razvalinami, iz temnih tolmunov med visokim bičjem v šumečem Nimfeju ter se šetajo po ozkih ulicah, katere je prerasla trava in praproto.

Zgodovina mesta Nimfe je temna. V starem veku je ob viru potoka bajé stal tempelj Nimf, od katerih bi bilo mesto dobilo ime. Na grobljah starega svetišča je bila zgrajena cerkev sv. Mihela, leta 1216 je Ugolino Conti zgradil cerkev S. Maria del Mirteto. V 12. stoletju so bili Frangipani gospodje mesta in meseca septembra 1159 je bil tukaj izvoljen papežem Aleksander III. Koncem 13. stoletja je gospodovala v Nimfi mogočna družina Gaetanov. Iz 15. stoletja viri moléé o Nimfi, skoraj gotovo so že ta čas človeška bivališča stala prazna in pusta.

liški shod. Zbralo se je primeroma prav mnogo ljudij, a vspeha ta shod vendar ne bo imel. Zborovalci so se precèj dolgočasili. Govorilo se je sicer mnogo, a tako pusto in nezanimivo, da ni nihče maral poslušati. Jadro vseh dolgih govorov je bilo: Vera je v nevarnosti, in ker ljudje vedó, da to ni res, zato so z glavami majali in se vračali domov, kakor da so bili na zagnjanju, katero je dež pokvaril.“

(Podružnica „Slov. planinskega društva“) se je osnovala v Kamniku. — Pravila je vlada že potrdila.

(Iz Leskoveca) 21. avg. Streljanje je popolno nehalo. Topničarji so tukaj le še tisti, ki so pripravljali za streljanje, in zdaj pospravljajo. — Konjska bolezen je pri kraju; razširja se pa griža med ljudmi; danes imamo pet mrličev. Huda suša, sparjena voda in nezrelo sadje veliko pripomaga k tej bolezni. — Ker ni kruha, sega vse po nezrelem sadju, ki ga je res mnogo, posebno sliv.

(Od Sv. Gregorja.) Bolj zdravega kraja težko najdeš, kakor je pri nas! Fara šteje 1163 prebivalcev in mrličev imamo letos samo 6. — Iz naše fare je šlo okoli 30 ljudij v Ameriko. Vsi pošiljajo še precèj denarja domov. Zdaj se pa pritožujejo, da so jim zmanjšali plačilo, nekateri so celo brez dela! Pritožujejo se tudi v pismih, da niso varni življenja. Tako je pisal dne 19. avgusta neki mož svoji ženi, da so ga Angleži napadli in mu vzeli denar, komaj je življenje rešil. Nekega voznika pa so ubili. Zalostne so torej razmere za naše uboge delavce, vendar upajo, da se bo kmalu na bolje obrnilo!

(Slepar.) Iz Zagorja za Savo, 21. avg.: Pretekli teden bil je tu nekdo, ki se je predstavljal v lepi hrvaščini kot zagrebški abiturijent, nosil je tamburaško čepico, a kazal se je izbornega „rodoljuba-Slovana“. Njegova duša je plamtela v ljubezni do Slovencev in kipela pobratimstva, sklenjenega mej slovenskimi in hrvatskimi abiturijenti po sklepu zadnjega šolskega leta. Nemške besede ni izpregovoril nobene! Prvi poset svoj je hotel nakloniti našemu čast. g. župniku, katerega pa ni bilo domú. Tedaj se je odločil za Medvedovo gostilno, kjer je prenočeval, zajutrkoval in — pobegnil. Tudi v Litiji je bival dva dni, pripravljal celó nekak koncert, a istotako z računom neporavnanim — izginil.

(Iz Vipave.) Pri zadnji seji vipavskih gasilcev sta bila enoglasno izvoljena častnima članoma blag. gg. Henrik Höhn, vodja predilnice v Ajdovščini, in Hrabroslav Perne, nadučitelj v Šturji, zaradi njunih zaslug. Oba gg. sta društvo zdatno podpirala, kjer in kadar sta mogla.

(Toča.) Preteklo nedeljo 20. t. m. zvečer je huda toča pobila po šmartinski fari pri Litiji. Zadel je vasi: St. Jurij, Breg, Gradiše, Jablanske Laze, Jablanski potok, Zelenc, Dovzivrh, Cerovec itd. Prizadete so tudi fare: Vače, Sava in Polšnik.

(Solkanska afera.) Iz Gorice: Solkanska afera glede napada na Goričane je na dnevnem redu. Preiskava se vrši z največjo strogostjo že drugi teden ali zločincev ne morejo zaslediti v Solkanu; občina je pod policijskim nadzorstvom. Vse okoliščine kažejo na to, da so se dotični iredentovci opiti vrača-

Nad vratmi starega močnega gradu se čita napis, da je Frančišek Gaetani, vojvoda v Sermone in gospod v Nimfi, zgradil leta 1765 mlin ob ribniku v staro zgradbo iz srednjega veka. Ropotanje mlinskih koles, katera goni potok Nimfej takoj ob izvihu, moti grobno tišino, ki vlada v tem pozabljenem mestu. Po širjavi mesta in številu razpalih hiš smem soditi, da je osem do deset tisoč ljudij stanovalo v mestnem obzidju. Od šestih cerkvá sta dve še dobro ohranjeni. Prva stoji zunaj starega mesta, obrastena do vrha z zimzelenom. Vsa bazilika je okrašena s fresko-slikami iz življenja svetega Janeza Krstnika. Na levi strani od vhoda je obglavljenje sv. Janeza. Sekira je ločila glavo od telesa, rabelj, Herodova hči s tovarišicami stojé resnih in besnih obrazov na morišču, truplo klečečega svetnika izteguje roke, kakor bi hotelo pobrati krvavečo glavo, ki leži na tleh; jedno oko je zatisnila smrt, drugo je na pol odprto... Veličastna, a strašna smrt, ki med tihimi stenami toliko silneje vpliva na živo domišljijo in dovezetno sree. V drugi cerkvi namesto mozaičnih arabesk žive, pisane cvetice pokrivajo tla, po steni pa se v solnčnih žarkih, ki padajo skozi line in strop, gibljejo resne podobe sv. Ksista, Cerarija, Lavrencija in drugih.

(Dalje sledi.)

joči se v mesto sami med sabo malo popraskali; stvar še ni prav dognana, ali najprej bo tam treba iskati zločincev.

(Izkopavanja.) Od sv. Lucije: Ze od leta 1884 zahaja k nam velenčeni gosp. dr. Karl Marchesetti, kjer v počitnicah išče, koplje in preiskuje smrtno livado Sv. Lucijske Nekropole. Označeni strokovnjak prisvojil si je že mnogo zaslug na tem polju, odkar zahaja v osrčje Juliških Alp nadaljevat izkopavanja starin. Letos najel je takoj po prihodu pet čvrstih delavcev, s katerimi je celi mesec od 14. julija do 14. avgusta pri ugodnem vremenu okopal in preiskaval. Do sedaj se je na Ogranjci odkrilo 3117 paganskih grobov; podjetje se bode najbrž še mnogo let nadaljevalo, za letos se je zaključilo. Obširnejši popis naše Nekropole se nahaja v ravno na svitlo dani knjigi: „Bagatellen Paul Maria Lacroma. Dresden Leipzig 1893“ 3 pogl. praehistorischen Funde St. Lucias. Pisateljica opisuje romantične prizore prazgodovinskega pokopališča, vendar ni vse doslovno stvarnega pomena; značilnejša je knjiga „La Necropole di St. Lucia“.

(Goriško Alojzijevišče.) Podpisani odbor šteje si v dolžnost, tem potom izreči zahvalo vsem blagodušnim dobrotnikom, posebno pa še prečast. gg. duhovnikom, kateri so, bodisi z denarjem, bodisi z blagom, podpirali zavod „Alozijevišče“ tudi v preteklem šolskem letu. Iz radovoljnih darov, ki so med letom dohajali od dobrotnikov duhovskega in posvetnega stanú, je razvidno, da se čedalje bolj ceni važnost in namen našega zavoda. Gojenci so v ravnokar zaključenem šolskem letu izvrstno, deloma dobro napredovali; kajti izmed 14 imamo 9 odličnjakov, drugi so dobili dober prvi red, dva pa sta celó po zvršenem tretjem razredu vадnice napravila z odliko preskušnjo za prvi gimnazijski razred. V zavodu je sedmošolec A. Ličan gojence nadzoroval, spremljal jih na sprehod in z njimi šolske naloge ponavljal; gospodinile pa so usmiljene sestre. S 15. septembrom t. l. pričinja „Alozijevišče“ svoje tretje leto. Pogoji za sprejem novih gojencev so isti, kakor pretekli dve leti. Kdor želi biti sprejet, naj do 31. avgusta vloži svojo prošnjo pri vodstvu malega semenišča. Prošnji se imajo razven šolskih spričeval zadnjega leta še pridejati: krstni in ubožni list. Častite gg. duhovnike prosimo, naj bi priporočali le uboge, nepokvarjene in nadarjene otroke, katerih stariši krščansko in pošteno živé. Koliko novih učencev bode vsprejetih, za zdaj ne moremo še določiti, ker to bode odvisno deloma od tega, koliko doseganjih bomo oddali v malo semenišče, deloma pa tudi od prostorov, katere imamo za zdaj v našem. Začasni odbor je sestavil načrt pravil; ob enem pa vabi začasni odbor vse prijatelje na posvetovanje o nasvetovanih pravilih, ki boče dne 1. septembra t. l. ob 10. uri zjutraj v bogoslovnici po končanem duhovnih vajah. Častitim duhovnim bratom, slavnim županstvom in drugim za blagor mladine in sv. cerkve vnetim domoljubom po Goriškem priporočamo še enkrat blago podjetje v vsestransko podporo. Bog blagoslovi! — Odbor za slovensko „Alozijevišče“

(Reške novice.) Z Reke: Dne 10. t. m. je naše redarstvo izgnalo z Reke in reškega teritorija tri mlade ženske. Bile so prevelike klatice. Istega dne so zaprli dva mladeniča, ko sta kradla sadje. Kjer ni verske vzgoje, ni tudi vesti. To naj si dobro zapomnijo reški Mažari in Lahí. — Dne 11. t. m. se je predstavljal v tukajšnjem gledišču: „Il fratello d'armi“ (Brat orožja). Za tem se je deklamovalo: „Vhod laških trum v Rim.“ To delo je pisatelj poklonil Cavollotti ju. — Dne 12. t. m. je neki Bačić ukradel 100 glđ. nekemu staremu Ant. Dobroveu. Sedaj premišljuje svoj čin v temnici. Istega dne so pripravili neko zloglasno žensko. S samomorom je hotela uiti ječi, pa se jej ni posrečilo. Ravno oni dan so iz mesta izgnali dva dečka zaradi klatenja. Istega dne je 12letni deček ukradel uro na trgu „Treh kraljev“. Istega dne so se sprli trije možje. Enemu so poškodovali levo roko. Zdaj so vsi trije v zaporu. Zvečer istega dne se je tukaj predstavljalo „Gran Cuore“. Vsaki dan kaj lepšega in bolj blažilnega. — Dne 13. t. m. je neki uzmovič ukradel na Sušaku 250 glđ. v gotovini in blaga za 33 glđ. Istega dne so zasačili nekega mladeniča, ko je neki ženi jemal denar iz žepa. Tudi ta je zdaj v ječi. Istega dne so pripravili nekega Ferdinanda Garbota, ker je v popolni pijanosti na vse strani ekscediral. Istega dne so vtaknili pod ključ neko služkinjo, ker je zmikala gospodinji, kar je mogla. — Dne 14. t. m. se je sem pripeljal tržaški guverner Becker. Pri-

peljal se je iz Dalmacije. Spremlja ga baron Weiglert. Istega dne so se trije dečki igrali s puško. Kmalu se je puška sprožila in jednemu poškodovala levo oko. — Dne 15. t. m. je padel neki Josip Simčić v nezavest. Istega dne so izgnali z Reke 23letnega Ant. Kodanića. Preveč rad se je namreč pretepal. Istega dne so zaprli nekega 33letnega P. F., ker ni hotel plačati, kar je v krčmi zajedel in zapil. — Dne 16. t. m. je prišlo zopet sem 42 delavcev z Oggerskega. Nedavno se je tukaj kladil neki dijak Nikola Linić ter prosil denarja na posodo. Tukaj je več rodoljubov opeharil. Nikdar ne dobé denarja nazaj. Opozarjamo vse slovenske rodoljube, naj mu ne gredo na limanice, ako pride k njim. Omenjeni dijak je velik spridenec. Potuje s svojo — „ljubo“.

(Poziv!) Kakor so tukajšnji listi z dne 11. t. m. poročali, osnoval se je pripravljalni odbor, kojemu je naloga, ustanoviti v Ljubljani društvo za zidanje cenениh uradniških hiš po vzorcu stavbinskih društev, katera že več let na Angleškem, na Francoskem in v Nemčiji z najboljšim vspehom delujejo. Da je pa moči rešiti to težavno nalogo, treba je vsestranskega preudarka in temeljitega proučevanja tega vprašanja, kar pa se da doseči le z vzajemnim delovanjem vseh interesovanih krogov. V ta namen usojamo si uljudno povabiti p. n. gg. c. kr. državne, deželne, občinske in zasebne uradnike, profesorje in učitelje k pripravljavnemu razgovoru, ki se bode vršil dne 24. t. m., ob 7. uri zvečer, v zimskem salonu pri „Maliču“. Z odličnim spoštovanjem Pripravljalni odbor.

(Surovost.) „Edinost“ piše: „Neki lopov si je ogrešil svojo dušo s činom, ki kaže, kako nizko je že pala morála v našem mestu in ki priča, da nekaternikom niti svetišča božja niso več sveta. Ta lopov — mi mu ne moremo reči drugače — vliil je v kotlino za blagoslovljeno vodo v cerkvi sv. Justa srebrnega nitrata. Ker ima ta izdelek to lastnost, da pušča za seboj črne sledove, bili so seveda črni po obrazu vsi tisti, ki so se prekrizali. — Ta grdi čin imenuje „Triester Zeitung“ pobalinstvo, mi pa pravimo, da je lopovstvo.“

(Samomorov) deloma poskušeni, deloma dovršeni je bilo v Trstu od 5. do 16. t. m. nič manj kot osem; skoraj sami mladi ljudje od 17 do 20 let starosti. In uzrok te žalostne prikazni? Nesrečna ljubezen, po domače razuzdano življenje. Ako pojde tako naprej, ni treba kolere v Trstu, saj se ljudje sami davijo. O vera, vera — kako potrebna si!

(Brzejavnih depeš) se je v mesecu juniju t. l. oddalo na Kranjskem 4994, med njimi 251 mejnarodnih.

## Telegrami.

— **Budimpešta**, 22. avgusta. V občinah Kiswarda in Dombrad se je konstatovala kolera in komitat Szaboles se je proglasil za okužen. Budimpeštanskim konzulom se je to v zmislu draždanske pogodbe uradno naznanilo. Storile so se obširne naredbe.

**Budimpešta**, 23. avgusta. Uradni list objavlja uradno objavo, da je kolera v Kiswardi in Dombradu.

**Bellino**, 23. avgusta. Selo Costucio-Melico je požar popolnoma uničil. Od 70 hiš samo 3 niso zgorele. Jeden človek je zgorel.

**Gotha**, 23. avgusta. Vojvoda Ernest je po noči umrl.

**Pariz**, 22. avgusta. Danes je znanih 574 volilnih izidov. Voljenih je 415 poslancev in 159 ožjih volitev. Voljenih je 312 vladnih republikancev in 30 radikalnih socialistov. 240 teh republikancev je bilo v prejšnji zbornici. 75 republikancev prejšnje zbornice pride v ožjo volitev. Republikanci pridobili so 62 mandatov, 2 pa zgubili. Od 194 monarhistov prejšnje zbornice jih je zopet voljenih 47, 20 jih pride zopet v ožjo volitev. Od 30 katoliških republikancev prejšnje zbornice jih bo 17 v novi. — Sodí se, da bode pri ožjih volitvah voljenih 70 zmernih republikancev, 30 radikalcev, 13 katoliških republikancev in 3 monarhisti.

**Poznanj**, 22. avgusta. Ruska meja se je zaprla. Le v štirih krajih je prehod dovoljen po zdravniški preiskavi.

**Peterburg**, 23. avgusta. Carska rodbina je odpotovala v Libov.

**Curih**, 22. avgusta. Mej Herblingenom in Schaffhausenom je včeraj skočil vlak iz tiru. Dva vagona sta bila popolnoma zdrobljena. Pet voz je skočilo s tiru. Trije z 80 potniki so skočili čez nasip. Resno ni nobeden poškodovan.

**London**, 22. avgusta. Marsikaj kaže, da se štrajk v Merthyru kmalu konča. Jutri se posvetujejo delavci o tem, če začno delo.

**Buenos Ayres**, 22. avgusta. Vstaši vzeli so mesto Corrientes. Vstaja se širi.

### Umrli so:

21. avgusta. Marija Tamhina, uradnega sluge hči, 6 let, Turjaški trg 4, škrlatica. — Brigita Bertuzza, gostilja, 66 let, Kravja dolina 11, vodenica.

### V bolnišnici:

20. avgusta. Mihael Vojska, gostič, 70 let, lymphangitis et sepsis.

### Tujci.

21. avgusta.

Pri **Maliču**: Sauer, potovalec, iz Ptuja. — Ouleday, potovalec, iz Pariza. — Kaufman, Rosenberg, potovalca; Stügerer s soprogo, Wieller, trgovec; pl. Götz, inženir; Oberbaum z Dunaja. — dr. Winterstein iz Prage. — Abran s soprogo iz Gorice. — Morelli s sinovi iz Trsta. — Bauer iz Monakovega. — Strauss, župnik, iz Gradca. — Storch, trgovec, iz Berolina. — Knitel, knjigovodja, iz Inomosta. — Iles iz Idrije. — pl. Alimonda iz Zagrada. — Willet iz Maribora. — Picart s hčerjo, Wurdinger s soprogo z Goriškega. — dr. Rimer, profesor, s soprogo, iz St. Pölten-a. — Hudowernig, stotnik, s sinom, iz Budimpešte. — pl. Markovics, korvetni kapitan, iz Pulja. — Bruder, hišna posestnica, iz Novega Mesta.

Pri **Sionu**: Giamopolo, trgovec, z rodbino; Cegnar, uradnik, s soprogo; Juhočik, trgovčeva soproga, iz Trsta. — Autzki iz Maribora. — Fischer, Pollak, Monschein, Gruner s soprogo, Fel, Nel, z Dunaja. — Vallicelli iz Padove. — Böhler iz Siska. — Löwinger, Havas, Hirschler iz Vel. Kanize. — Faktor, uradnik, s soprogo, iz Budejevic. — Novak, nadinženir, iz Kladnega. — Denig, mornarični poročnik, iz Pulja. — Ozimek iz Dolenje Vasi. — Terbuhovič, polkovnik v pok., iz Zagreba. — Bloch iz Prage. — Stuparič, Perich z Reke. — Bledy iz Budimpešte. — Anton in Ivan Drufovka s sprogama iz Gorice. — Geil iz Budimpešte. — Paulus, trgovec, iz Žateca. — Dürler iz Švice. — Errath, trgovec, iz Mekronoga. — Smrekar iz Sevnice.

Pri **Južnem kolodvoru**: Redl, logarski nadsvetnik, Mayer, Beyer iz Gorice. — Gleissner z Dunaja. — Kotouček iz Olomuca. — Kotouček iz Brna. — Rumeo iz Pazna. — Jenko, župnik, od sv. Križa.

Pri **bavarskem dvoru**: Baum iz Kaisersdorf-a. — Hafner, not kand. z Brda.

### Vremensko sporočilo.

Dan	Čas	Stanje		Veter	Vreme	Mokrine na 24 ur v mm
		zrakomera v mm	toplomera po Celsiusu			
opazovanja						
7. u. zjut.	737.5	18.0	sl. jvzh.	jasno		
2. u. pop.	737.1	28.8	sl. sever	"	0.00	
9. u. zveč.	738.5	23.0	brevz.	"		
Srednja temperatura 23.3°, za 4.9° nad normalom.						

### Tržne cene v Ljubljani

due 23. avgusta.

	gl. kr.		gl. kr.
Pšenica, m. st.	7.50	Špeh povojen, kgr.	66
Rež,	5.60	Surovo maslo,	80
Ječmen,	5.60	Jajce, jedno	2
Oves,	7	Mleko, liter	10
Ajda,	8	Goveje meso, kgr.	64
Proso,	5.60	Teletje	50
Koruza,	5.80	Svinjsko	60
Krompir,	3	Kostrunovo	36
Leča, hktl.	12	Pišanec	35
Grab,	12	Golob	18
Fizol,	10	Seno, 100 kgr.	2.50
Maslo, kgr.	98	Slama,	2.14
Mart,	70	Drva trda, 4 kub. mtr.	6.40
Špeh svež,	62	" mehka,	5

## Dunajska borza.

Dne 23. avgusta.

Papirna renta 5%, 16% davka	96 gld. 20 kr.
Srebrna renta 5%, 16% davka	96 " 05
Zlata renta 4%, davka prosta	118 " 30
4% avstrijska kronina renta, 2.00 kron	96 " 10
Akcije avstro-ogerske banke, 600 gld.	968 " —
Kreditne akcije, 160 gld.	331 " 60
London, 10 funtov strl.	126 " 50
Napoleonodor (20 fr.)	9 " 98 1/2
Cesarski cekini	6 " —
Nemških mark 100	61 " 80

Dne 22. avgusta.

Ogerska zlata renta 4%	115 gld. 35 kr.
Ogerska kronina renta 4%, 200 kron	93 " 80
4% državne srečke l. 1854., 250 gld.	147 " 50
5% državne srečke l. 1860., 100 gld.	161 " 25
Državne srečke l. 1864., 100 gld.	191 " 75
Zastavna pisma avstr. osr. zem. kred. banke 4%	98 " 80
Zastavna pisma " " " 4 1/2%	" " —
Kreditne srečke, 100 gld.	197 " 50
St. Genois srečke, 40 gld.	67 " 50

4% srečke dunajske parobrodne družbe	142 gld. — kr.
Avstr. rudečega križa srečke, 10 gld.	18 " 30
Rudolfove srečke, 10 gld.	23 " 50
Salmove srečke, 40 gld.	67 " 50
Windischgraezove srečke, 20 gld.	— " —
Ljubljanske srečke	23 " 75
Akcije anglo-avstrijske banke, 200 gld.	147 " 75
Akcije Ferdinandove sev. želez. 1000 gl. st. v. 2870	— " —
Akcije južne železnice, 200 gld. sr.	102 " —
Papirnih rubeljev 100	129 " 75

# Zahvala.

V svojem in v imenu sorodovincev se podpisani najprisrčneje zahvaljujem vsem, ki so pripomogli, da so se telesni ostanki predrazega, prečastitega rajnega gospoda

## Jerneja Babnika, župnika,

tako častljivo spremili in položili k večnemu počitku. Posebej še bodi zahvala izrečena mil. g. prelatu dr. Andreju Čebašku, ki je rajnega kratko pred smrtjo osebno obiskal in mu tako trpljenje polajšal; preč. gosp. Ivanu Flisu, stolnemu župniku in okrajnemu dekanu za njegov krasni, srce topeči govor. Zahvala vsem drugim čč. gg. duhovnikom, vodstvu Marijanišča, dolgoletnemu pokojnikovemu prijatelju gospodu Franju Doberletu za darovani venec, gosp. A. Svetku, rač. svetniku, ki je oskrbel ganljivo petje i. dr. Vsem kličem: Bog povrni!

Dobrova, dne 22. avgusta 1893.

Anton Lesjak, kapelan.

419 1

### Za pogorelee v Zabreznici

so darovali:

Posojilnica v Radovljici gld. 54.—; čast. g. župnik A. Turk 5.—; g. Janez Bulovec 30.—; gospa Ana Bulovec 5.—; vč. g. dr. Ivan Svetina 50.—; g. Janez Vurnik 10.—; vč. g. nadžupnik Ivan Zorc 8.—; družina Kolbl in Kraupp 9.—; č. g. župnik J. Tavčar 20.—; Mina Zupan 10.—; gosp. Josip Bernard 20.—; kuracija Ribno 32.—; fara Jesenice 61.—; gasilno društvo in nemško planinsko društvo v Bledu 115.—; fara Goroska Bela 61.—; čast. g. župnik A. Stenovec 5.—; č. g. Fr. B. 10.—; vč. g. dekan Tom. Kajdiž 15.—; čast. g. župnik Fr. Bohinec 10.—; fara Lesce 51.—; č. g. župnik Josip Pogačnik 20.—; fara Križe pri Trliču 11.—; čast. g. župnik Lorenc Kristofčič 5.—; č. g. beneficijant Simon Pristov 30.—; nemško planinsko društvo v Ljubljani 82.—; blag. g. Mur 50.—; fara Breznica 293.—; g. Jos. Sindici 8.—; fara Gorje 110.—; č. g. župnik Fr. Schweiger 10.—; fara Kranjska Gora 20.—; fara Begunje 100.—; fara Kovor 9.—; fara Mošnje 54.—; gospa Fontana Opuič 5.—; č. g. župnik Janez Dolžan 14.—; č. g. župnik Alojzij Stare 5.—; gosp. Janez Klemen 10.—; fara Rob 18.—; kaznilnica v Begunjah 50.—; fara Kolovrat 11.—; č. g. Franc Zupan 10.—; gosp. Oroslav Dolencec 5.—; fara Črni Vrh nad Polhovim Gradcem 5.—.

Vsem velikodušnim dobrotnikom izrekam najprisrčnejšo zahvalo. Naj jim mili Bog povrne z obilnimi obrestmi!

Tomaž Potočnik, župnik.

# Duhovnik

se išče, ki bi se hotel nastaniti v Radolci pri Bučki na Dolenskem ter maševati v tamošnjem samostanu. Zagotovljeno mu je stanovanje, prosta hrana ter zamena denarna nagrada. — Natančnejša pojasnila daje čast. gosp. župnik na Bučki. 422 3-1

Katoliška tiskarna

prilagoča raznovrstne vizitnice po nizki ceni.

## Zavod šolskih sester v Mariboru.

Podpisano predstojništvo usoja si p. n. občinstvu s tem javiti, da bode imel zavod v tekočem šolskem letu 1893/94

penzijonat za dekleta, šestrazredno dekleško šolo, pripravljalni in 1., 2. in 3. razred zasebnega ženskega učiteljskega, tečaj za učiteljice ženskih ročnih del in otročji vrt.

Sprejem učenk v dotične razrede in sprejemna skušnja bode 15. in 16. septembra.

401 3-3

Predstojništvo zavoda šolskih sester.

### Nakup in prodaja

vsakovrstnih državnih papirjev, srečk, denarjev itd. Zavarovanje za zgube pri zrebanjih, pri izrebanju najmanjša dobitka. Kulantna izvršitev naročil na borzi.

### Menjarnična delniška družba

„MERCUR“  
Wollzeile št. 10 Dunaj, Mariahilferstrasse 74 B.

Pojasnila v vseh gospodarskih in finančnih stvareh, potem o kursnih vrednostih vseh spekulacijskih vrednostnih papirjev in vestni sveti za dosego kolikor je mogoče visocega obrestovanja pri popolni varnosti naloženih glavnice.